

နှုတ်ကပတ်တော်သည် လူ့ဇာတိအဖြစ်ကို ခံယူ၍ - - - ငါတို့၏ ဝမ်းနည်းမှုတို့ကို ဖယ်ရှားပေးခြင်းဖြင့် - - - သူ၏ ဝမ်းနည်းမှုကို ငါတို့သည် မြင်ကြပါပြီ။ ။ ဖောဝါ ၁:၁၄

နှုတ်ကပတ်တော်၏တန်ခိုး

ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်ပေးလို့ အလုပ်နားရက်ဖြစ်တဲ့ သမ္မာကျမ်းစာနေမှာ ကျွန်မ ဘုရားကျောင်းကို ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာ ရွတ်ဆိုကြတဲ့ ကလေးတွေကို အသင်းတော်က ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင် ချီးမြှင့်ကြတဲ့အခါ ကျွန်မ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျမ်းစာရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲမှာ ဒယ်ဒါ၊ မာမီ၊ အစ်ကို၊ အစ်မတွေက အသံနေ အသံထားနဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ ဝိုင်းသင်ပေးကြတာကို မှတ်မိပါသေးတယ်။ ပြိုင်ပွဲမှာ ဆုရတဲ့အခါလဲ ပျော်လိုက်တာ။ အိမ်ပြန်ရောက်လို့ မိသားစု ညဝတ်စည်းဝေးမှာ မာမီက နေ့လည်တုန်းက ပြိုင်ခဲ့တဲ့ ကျမ်းစာကို မမေ့အောင် ပြန်ဆိုခိုင်းပါသေးတယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ရွတ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျမ်းချက်လေးတွေဟာ ဒီနေ့ထိတိုင်အောင် အသက်ရှင် နေပါသေးတယ်။ နှုတ်ကပတ်တော် ရွှေကျမ်းချက်များဟာ အားငယ်နေချိန်မှာ ခွန်အား၊ ခွန်အားနည်းချိန်မှာ အားပေးမှု၊ ကြောက်ရွံ့နေချိန်မှာ ခိုလှုံရာ ရဲတိုက်သဖွယ် လုံခြုံမှုရသလို အထီးကျန်နေချိန်မှာ အကောင်းဆုံး မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော်၏ လမ်းပြပို့ဆောင်မှုကို ခံစားရတဲ့ အခါမှာတော့ ကျွန်မ သက်သေမခံဘဲ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။

ကျွန်မ ငယ်စဉ်က မာမီ၊ အစ်ကိုနဲ့ ကျွန်မတို့ဟာ အဘွားရှိရာ ကော့ကဒိုက်ပြင် (ဘိုးဘွား များ၏ ဇာတိရွာ) ရွာကို အလည်သွားခဲ့ပါတယ်။ ထူထပ်တဲ့ ရာဘာပင် ခြံကြီးထဲမှာ ဆောက်ထားတဲ့ အဘွားရဲ့ အိမ်လေးဟာ အလွန် အေးချမ်းငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်လှပါတယ်။ တောအရပ် ဖြစ်တဲ့အတွက် ညဘက်မှာ အလင်းရောင် ရဖို့ ဖယောင်းတိုင် မီးနဲ့ လအရောင်ကိုဘဲ အားကိုးအားထား ပြုရပါတယ်။

တစ်ည၊ သန်းခေါင်ကျော် အချိန်မှာ- လူတစ်စုဟာ ကျွန်မတို့ တည်းခိုနေတဲ့ အဖွားရဲ့ အိမ်ပေါ်ကို တက်လာကြပါတယ်။ သူတို့မှာ ပါလာတဲ့ လက်နက်တွေနဲ့ ကျွန်မတို့ မြေးအဖွားတွေကို ဝိုင်းထားကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ကျွန်မလဲ လူသံကြားလို့ လန့်နိုးပြီး ထထိုင်လိုက်ပါတယ်။ မာမီက သူ့မြီးထားတဲ့ ပုဝါကို ကျွန်မ ခေါင်းပေါ် အုပ်မိုးပြီး “သမီးငယ်လေး၊ တိတ်တိတ်နေနော်။ ဒါ-လူကောင်းတွေ မဟုတ်ဘူး။ သမီး အလွတ်ရတဲ့ ရွှေကျမ်းချက်တွေကို အလွတ်ရွတ်ပြီး ဆုတောင်းနေနော်” လို့ အမေက ကျွန်မကို အိပ်ယာပေါ် လှဲချလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ဆန်းဒေးစကူးလ်မှာ အလွတ်ရခဲ့တဲ့ ရွှေကျမ်းချက်တွေ၊ ပြိုင်ပွဲ ဝင်ခဲ့တဲ့ ကျမ်းချက်တွေ (ဆာလံ ၂၃၊ ၉၁၊ ၁၂၁) ကို အထပ်ထပ်အခါခါ ရွတ်ပြီး ဆုတောင်းနေချိန်မှာ လူတစ်ယောက်က ကျွန်မကို ဆွဲမ လိုက်ပြီး ကျွန်မ ဆီမှာ ဘာလက်ဝတ် ရတနာ ရှိသလဲလို့ စစ်ဆေးပါတယ်။ ၁၄နှစ်သာ ရှိသေးတဲ့ ကျွန်မကို “ဒီ အဒေါ်ကြီးဆီမှာ ဘာမှ မရှိဘူး” ဆိုပြီး ကျွန်မကို အိပ်ယာပေါ် တွန်းလှဲ ချလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ငြိမ်ငြိမ်လေး လှဲနေပြီး ကျမ်းချက်တွေကို ဆက်တိုက်ရွတ်လိုက်ပါတယ်။

မကြာပါဘူး ဒီလူတစ်သိုက်ဟာ သူတို့ ယူချင်တာကို ယူပြီး ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ဒုက္ခပေးဘဲ ထွက်သွားကြပါတယ်။ ကျွန်မ ဒီနေ့ အသက် ၃၂ နှစ်ပြည့် တဲ့အထိ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို မမေ့ခဲ့ပါဘူး။ ဘုရားသခင်ရဲ့ နှုတ်တော်ထွက် စကား၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရဲ့ တန်ခိုးနဲ့ ကျေးဇူးတော်ဟာ ကျွန်မကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်မဟာ ဒီနေ့ထိတိုင်အောင် အသက်ရှင်ခွင့် ရနေခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ ကျွန်မ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပေါ်မှာ ခရစ်တော်က ကျွန်မကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သွန်သင်ပေးခြင်း ခံရပါတယ်။ ငယ်ငယ်က အလွတ်ကျက်မှတ်ခဲ့တဲ့ ရွှေကျမ်းချက်လေးတွေက အသက်ရှင်ပြီး ကျွန်မတို့ ဘဝအသက်တာကို လုံခြုံစွာ

ကာကွယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ နှုတ်ကပါတ်တော်ကို ယုံယုံ ကြည်ကြည် အားကိုး ခိုလှုံပြီး ဘဝအသက်တာကို လျှောက်လှမ်းခဲ့ရင် ဆူးခင်းတဲ့လမ်းကိုလဲ လျှောက်လှမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိဘများကလဲ မိမိသားသမီးများကို နှုတ်ကပါတ်တော်ဟာ အမှန်တကယ် အသက်ရှင်ကြောင်း သင်ကြားပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဆက်ခဲ့ ဆိုးယုတ်တဲ့ ခေတ် ကာလထဲမှာ လူငယ်များရဲ့ အသက်တာကို လုံခြုံစေဖို့ရန်နဲ့ လမ်း မမှားဖို့ရန်

“အိမ်၌ ထိုင်လျက်နေသည် ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက် ၊ ထလျက် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုစကားကို ပြောရမည်”

တရားဟော - ၆:၇ ။

ချစ်သောမိတ်ဆွေ သင်သည် ခရစ်တော်ဘုရားအား အမှန်တကယ် ယုံကြည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပါတ်တော် စကား များဟာ အမှန်တကယ် တန်ခိုးရှိကြောင်း ဖော်ပြသက်သေခံပါလို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ပါတယ်။ ။

(ကောဒစ်ပန်း)

၀၀၀

ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်း

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က သိပ်ကြောက်တတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နေတဲ့ အိမ်က ခင်းထားတဲ့ ကြမ်းပြင်ဟာ ကြမ်းပြား သစ်သားတစ်ခုနဲ့ တစ်ခု လက်တစ်လုံး လောက်ခြားပြီး ခင်းထားတဲ့အတွက် ညဘက်ရောက်ရင် ကျွန်တော်ဟာ ကြမ်းပြား တစ်ပြားနဲ့ တစ်ပြား လမ်းလျှောက်ပြီး ကျော်မကူးရဲခဲ့ပါဘူး။ လွတ်နေတဲ့ ကြမ်းပြား ကြားကနေ တစ်ယောက်ယောက်က အိမ်အောက်ကနေ ကျွန်တော့် ခြေထောက်ကို လှမ်းဆွဲလေမလား ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ ကြောက်နေခဲ့ပါတယ်။

အသက်နံနံ ကြီးလာလို့ ညဘက်ရပ်ကွက်ထဲ သွားတဲ့အခါမှာလဲ သစ်ပင်ထူထပ်ပြီး အမှောင်ရိပ်ကျတဲ့ နေရာတွေကို ဖြတ်မလျှောက်ရဲခဲ့ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ အရွယ်ရောက်လာတော့ ကြောက်စရာတွေက ပိုပိုများလာခဲ့ပါတယ်။ ရင်ခုန်စ အရွယ်မှာ ရည်းစား စကားလိုက်ပြောရင် ကောင်မလေးတွေက လက်မခံမှာကို ကြောက်တတ်လာပါတယ်။ ကျောင်းနေတော့လဲ စာမေးပွဲ ကျမှာကို ကြောက်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းနေချိန်မှာလဲ နေမကောင်းဖြစ်မှာ ကြောက်ပါတယ်။ စီးပွားရေး လုပ်နေချိန်မှာလဲ အလုပ်ပြုတ်မှာကို ကြောက်ပါတယ်။ မိုးရာသီမှာ မိုးကြိုးပစ်မှာကို ကြောက်တယ်။ ဆောင်းရာသီမှာ အသားပတ်အက်ကွဲပြီး၊ နှာစေး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်မှာကို ကြောက်ပါတယ်။ နွေရာသီမှာ မီးလောင်မှာကို ကြောက်ပါတယ်။ ရာသီအလိုက် ကျွန်တော်ဟာ ကြောက်တတ်ခဲ့ပါတယ်။

လောကကြီးထဲမှာ မကြောက်တဲ့သူ ရှိပါသလား။ လူတစ်ယောက်စီဟာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ကြောက်နေတတ်ပါတယ်။

ဆရာကြောင့်ကြောက်စိစားလဲ။

- ငွေမရှိလို့၊ ပညာမရှိလို့၊ အားကိုးရာ မရှိလို့ ၊ ခွန်အားဗလ မရှိလို့၊ အသိဉာဏ် မရှိလို့ --- စသဖြင့် ကြောက်တတ်ကြပါတယ်။

ဘာကိုကြောက်စိစားလဲ။

ကိုယ့်ထက် ခွန်အားကြီးသူကို ၊ ဝိညာဉ်ဆိုးတွေကို၊ သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်ကို၊ အလုပ်ရှင်ကို ၊ ရောဂါဘယကို - - - စသဖြင့် ကြောက်တတ်ကြပါတယ်။

ဘယ်သူတွေကြောက်စိစားလဲ။

၁) အာဒံနဲ့ ဧဝ

လူကလည်း ဥယျာဉ်၌ ငှက်ဖမ်း၏၊ ဧဝကလဲ ကျွန်တော်ကြားလျှင် ဧဝစင်စေချဉ်းစဉ်း ရှိသောကြောင့် ကြောက်ကြ၍ မုန်းလျှက်နေပါသည်ဟု ချောက်လေ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁၀
ဘုရားသခင် တားမြစ်ထားတဲ့ ကောင်းမကောင်းသိကျွမ်းရာအသီးကို စားမိသွားတဲ့ အာဒံနဲ့ ဧဝဟာ အကာအကွယ်မဲ့နေတဲ့ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်စလာကို ဘုရားရှေ့မှာ မပြဝံ့ဘဲ

ရှက်ကြောက် သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဘုရားစကားကို နားထောင်ခဲ့စဉ် ကာလတိုးက သူတို့ မရှက်မကြောက် ခဲ့ပေမဲ့ ဘုရားစကားကို နာမခံမိတဲ့ နောက်မှာ ရှက်တတ်၊ ကြောက်တတ်သွားခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့လဲ ဘုရားစကား နားမထောင်ဘဲ မိမိသဘောအတိုင်း နေထိုင်ခဲ့ရင် လူရွှေ ဘုရားရှေ့မှာ အဝတ်မဲ့ (သိက္ခာမဲ့၊ သမာဓိမဲ့) တဲ့သူတွေအဖြစ်နဲ့ ရှက်ကြောက်စရာ အဖြစ်ကို ရင်ဆိုင်သွားရပါလိမ့်မယ်။

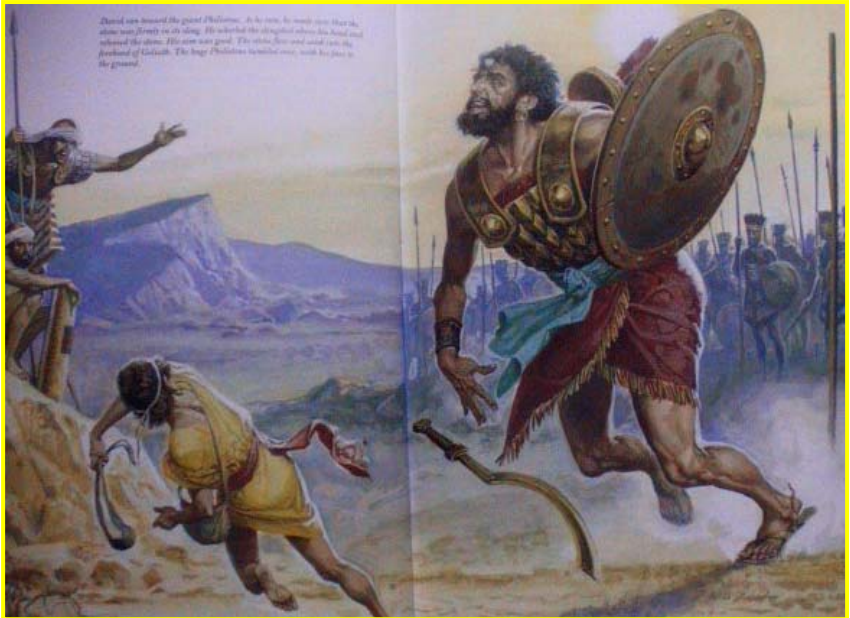
၂) ဘုရင် ရှောလု နဲ့ ဣသရေလလူမျိုးများ

ဖိလိစ္စတိုလူမြောသော ဗိုလ်ကားကို ရှောလုနှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် ဖိလိပျက်၍ အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၁ရာ ၁၇:၁၁

ခွန်အားကြီးမားတဲ့ ရန်သူ ဂေါလျတ်ရဲ့ ကြိမ်းဝါးသံနဲ့ ကြိမ်းတမ်းတဲ့ ရုပ်ရည်ခွန်အားဗလက သာမန်လူကို အသည်းခိုက်အောင် ကျောချမ်း ကြောက်ရွံ့ သွားစေနိုင်ပါတယ်။ အပေါ်ယံ သဘောနဲ့ မြင်တတ်တဲ့ ဘုရင်ရှောလုနဲ့ ဣသရေလ လူမျိုးတွေဟာ ဂေါလျတ်ကို ကြောက်လန့်သွားကြပါတယ်။

မကြောက်ဘဲ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ဝံ့တဲ့သူကတော့ လူငယ်လေး ဒါဝိဒ်ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဝိဒ်က ဘုရားကို အားကိုးပြီး ဝိညာဉ်သဘောနဲ့ မြင်တတ်တဲ့အတွက် ကြောက်တတ်တဲ့စိတ် မရှိခဲ့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ အရာအားလုံးကို ဝိညာဉ် သဘောနဲ့ ရှုမြင်ပြီး ဘုရားသခင်ကို အားကိုး တတ်ပါစေ။

၃) တမန်တော်များ

ကိုယ်တော်ကလည်း သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှလောက်ကြောက်တတ်သနည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ကြည့်ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် - - - II မာကူ ၄:၄၁

သခင်ယေရှု အနားမှာ အမြဲတမ်းကပ်နေပြီး သွားအတူ၊ လာအတူ၊ စားအတူ နေခဲ့တဲ့ တမန်တော်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ နံဘေးမှာ ကိုယ်တော် ရှိနေပေမဲ့ ယုံကြည်ခြင်းစိတ် မရှိတဲ့အတွက် လေပြင်းမုန်တိုင်းကို ကြောက်လန့်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားက ကယ်မယ်ဆိုတာကို ယုံပါ။ ဘုရားသခင် ရှိတယ်ဆိုတာကို ယုံပါ။ အဲဒီလို ယုံကြည်တဲ့စိတ်ရှိရင် ကြောက်တတ်တဲ့စိတ် ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

ဘာကြောင့်ကြောက်သလဲ။

- အဝတ် အချည်းစည်း ရှိသောကြောင့် ။ (သိက္ခာသမာဓိ မရှိသောကြောင့် လူတကာကို ကြောက်ရသည်။)
- ဘုရားကို အားမကိုးဘဲ လူ့အမြင်နဲ့ ကြည့်သောကြောင့် ။
- ယုံကြည်ခြင်းစိတ် မရှိသောကြောင့် ။

ဤ ဝေငှချက်ကို သင်ခန်းစာယူ၍ ကြောက်စိတ်ကင်းသောသူများအဖြစ် နှစ်သစ်ကို ကြိုဆို ကျော်လွှားနိုင်သောသူများ ဖြစ်ပါစေ။ ။

ဘုရားသခင်သည် ကြောက်တတ်သော ဖိလိသဘောကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည့် ဗဟုတံ၊ တန်ခိုး၊ သိသောစိတ်၊ ရုပ်စိတ်သောစိတ်၊ ရှင်းလင်းသော စိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။ ၂ င် ၁:၇

မင်းအောင်သက်လျှင်

မိလ္လာ - J

တစ်ပူပေါ်၊ နှစ်ပူဆင့်
 အယူခံ ဝင်ခွင့်၊ လုံးဝ မရှိတဲ့ လောကမှာ
 စိန် နီလာ ကျောက်၊
 တိုက်ဆောက် ကားစီး နေနိုင်ပါမှ
 ဘုရားကောင်းကြီး ခံစားရတယ်လို့၊ တဘက်သတ် ခံယူကြရင်
 အုံးစက်ရာမဲ့၊ အခြေပျက်ခဲ့တဲ့
 ယေရှုရဲ့ လူသားဘဝကို စုတ်တစ်ချက်သပ်မိပါရဲ့။ ။
 (ကျွတ်-ကျွတ်-ကျွတ်)

ဗူးလေးရာ ဖရုံဆင့်
 အသနားခံခွင့် လုံးဝ မရှိတဲ့ ကမ္ဘာမှာ
 နိုင်ငံကြီးကြီးမှာ တရားဝင် နေထိုင်နိုင်ပါမှ
 ဘုရားကောင်းကြီးခံစား ရတာလို့ တဘက်သတ် ခံယူကြရင်
 ခေါင်းချရာမဲ့ အခြေပျက်ခဲ့တဲ့
 ယေရှုရဲ့ လူသား ဘဝကို စုတ်တစ်ချက်သပ်မိပါရဲ့။ ။
 (ကျွတ်-ကျွတ်-ကျွတ်)

ဟက်ဟက်ပက်ပက်
 မရယ်နိုင်သေးတဲ့ ကာလ မှာတော့
 ပြုံးရုံလေးသာ ပြုံးပြလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ။

ရိုက်ကြီးတင် မငိုနိုင်သေးတဲ့ ခနမှာတော့
 မွဲရုံလေးသာ မွဲပြလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ။

ရက်ရက်ရောရော မလှူနိုင်သေးတဲ့ ဘဝမှာတော့
 ကူညီလက်စနဲ့ ကူလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ။

အားတက်သရော မလုပ်ကိုင်နိုင်သေးတဲ့ ဘဝမှာတော့
 လှုပ်ရုံလေးတော့ လှုပ်ပြလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ။

အေးအေးချမ်းချမ်း မငြိမ်းနိုင်သေးတဲ့ ကာလမှာတော့
 မှေးရုံလေးတော့ မှေးလိုက်စမ်းပါ မိန်းမရာ။

တစ်ခါ တစ်ရံ
 အိမ်ထောင်ရေးဟာ
 “တမာ” နဲ့ “သကာ” လို့
 ချို့ တစ်ခါ၊ ခါး တစ်လှည့်
 မြုပ် တလှည့်၊ ပေါ် တစ်ချီ

ပျော်စရာချည်းဘဲ မကြိုနိုင်ဘူးကွဲ့။

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်
 တို့ရဲ့ အိမ်ထောင်သက်တမ်းကို
 လှေခါးနှစ်ထစ်ထိ၊ ရဲဝံ့စွာ ကျော်နင်းခဲ့ပြီးကာမှ
 နောက်လှည့်ဖို့ စိတ်မကူးနဲ့ ။

တို့နောက်မှာ ကပ်လျက် လိုက်ပါလာသူတစ်ချို့ -
 တို့နဲ့ တန်းတူ ရင်ဘောင်တန်း သွားနေသူတစ်ချို့ -
 တို့ရဲ့ ကြားက တိုးတိုးငှေ့ငှေ့ ကျော်တက်သွားသူ တစ်ချို့ -
 တို့ရဲ့ ရှေ့မှာ ဦးဆောင်သွားနေသူတစ်ချို့ -
 မစို့မပို့ အလှတော့နဲ့ ဇာတ်ခုံမှာ ကပိုကရို ကခုန်နေကြလေရဲ့ ။

ကဲ - ဒီတော့၊ ဘာကိုမှ မနှစ်မြို့စရာ ဖြစ်မနေနဲ့
 ကမ်းထားတဲ့ သခင့်လက်ကို
 မြဲမြဲသာ ဆုပ်ကိုင်ထားစမ်းကွဲ့။ ။

မင်းအောင်သက်ဇွင်

(၄ - ၁ - ၂၀၀၅ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သော မင်္ဂလာ
 သက်တမ်း ၂နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အဖြစ် ရေးစပ်ပါသည်။)

